

ПОСТОЈАЊЕ БОГА МИСЛИ

СЛИКА ТВОЈЕ БУДУЋЕ НЕВОЉЕ

Мисао значи: ријеч потоне па се послије уздигне.
 Страх од трајања наступи послије страха од пролажења.
 Слобода значи: гледати али не видјети.
 Све су невоље потекле из небеске тежње ка једнакошћу.
 Ближњи је слика твоје будуће невоље и твоје некадашње глупости.
 Птица лети у сусрет несрећи.
 Свој си ако си свој противник.
 Гријех ствара историју.
 $2 = 1$. Због тога постоји појам „све“.
 Незаписане лажи претходе истинама.
 Заборав ствара догађаје.
 Сликар има дуг живот јер вријеме шири по читавом платну.
 Да би постала трајна, појава мора да има свој припремљени гроб.
 Мрак нас посматра.
 Народ је наслијеђено зло.
 Добронамјеран човјек види оно што не чује.
 Невоља се развија – све док се не изједначи са твојом представом о њој.
 Невоља се преноси са истине на истину.
 Невоља сматра да доноси радост. Зато јој је жена слична.

ЖЕНА

Жена је умјетник: управља туђим сновима.
 Женскост је мушка особина.
 Жена је доказ да наду и бол стварају наше очи.
 Женом управља лудило које се крије у њеној разборитости.
 Жене стварају невољу а невоља зликовца претвара у умјетника.
 Жене и злочинци не знају шта је преступ.0
 Без жене ни ђаво није занимљив.
 Најприје прекрижити идеје у мозгу, потом прекрижити мозак. Најзад: састати се са собом.
 Жена свачије лудило учини бесмртним.

Невоља има своје страхове: избјегава самоћу.
Брак је упознавање умирања.
Мисао постоји једино ако није записана или изговорена.
Право сликање: тачка теби, тачка мени.
Глупост споји мудраца са глупаном.
Поред тебе хода жена. Одјек њених корака допире из даљине.
Несталност жене јесте претапање тијела у околину.
Небу треба одузети наше врлине.

ЉУБАВ

Љубав је вјечно непостојање.
Женина љубав јесте доказ да су све живе особе – сопствене жртве.
Љубав: читавог живота тражимо особу која на наш начин троши невољу.
Љубав: изједначио си све ријечи.

ПРИНЦИП УМЕТНОСТИ

Сликање је просто: само треба да гледаш онако како ћеш гледати кад те више не буде.
Вриједна слика једнако постиди и гледаоца и онога ко слику не види.
Пажљиво насликан облик близак је његовој погрешности.
Стваралаштво доказује да буђење не постоји.
Стваралаштво оправдава заборав.
Принцип умјетности: винеш се у своју празнину.
Сликање је пребројавање заорава.
Умјетност је стварање само једног трајања.
Бјелина је свачему опречност.
Ремек-дјело доказује да свака појава посједује очи.
Умјетност је блиска небеској владавини.
Умјетност је трагање за садашњим животом умрлих.
Чиста линија сјече тишину.
Слика траје једино ако се шири ван оквира.
Инспирација има два времена: кад не успијеваш да обликујеш идеју и кад идеја нестане а ти се претвориш у ствараоца.
Свугдје, осим у умјетности, ствари се дешавају са циљем да нестану.
Лудило је дио умјетности. Отуда наша потреба да њој приносимо своју сувишност.
Боја говори о прошлим данима; цртеж о будућим.
Боја и линија треба да се приближавају облику а не да се у њега преточе.
Умјетничко дјело није ничије. Оно једино заузима свачије мјесто.

Умјетност: ситница одједном постане видљива.
Налазиш се у троуглу који образују страх, сан и умјетност.

МОЈЕ СТВАРАЊЕ

Стварам из страха од свог будућег готовог дјела.
Поједноставим слику и сажмем реченицу и – намах стекнем вјеру.
Срећан сам јер не знам да ли сјутрашњи дан доноси потврду или поништење мојих ријечи.
Мој сан: у потпуно бијелој просторији бори се правда са самом собом.
Гдје да смјестим наред равне линије?

ПОСТОЈАЊЕ БОГА

Успење ка Небу: бијела основа, преко ње мања сива површина а на овој плави акценат.
Постојање Бога значи: ти и околина мијењате мјеста.
Бог је скуп твојих незнања.
Бог не личи на себе него на представу о себи.
Побожност: ријечи виде саме себе.
Послије смрти душа се сјећа обичности овога свијета.
Хвала ти, Боже, што сам погријешио.

(*Мисли* Цветка Лаиновића (1931–2006) узете су из сликаревог рукописа. Слика их је најпре записивао у свескама па их је после преправљао и преписао на папире А четири. Рукопис има 136 уредно пагинираних страна.
– *Тиодор Росић*)